

personlig kommuneskat *pålignede skatter tilsammen oversteg 75 pct.* af hans indkomst i det til grund for ansættelsen liggende regnskabsår uden fradrag for personligt pålignede skatter, skulle indkomstskatten til staten nedsættes med det beløb, hvormed det samlede skattebeløb oversteg 75 pct. af indkomsten, opgjort som foran nævnt.

Under de på rigsdagen i efteråret 1950 førte forhandlinger vedrørende lov nr. 454 af 25. november 1950 om udskrivning af en væneskat og lov nr. 452 af 25. november 1950 om en tillægsindkomstskat for personer for skatteåret 1951—52 aftaltes det, at den i udskrivningslovens § 2, stk. 1, indeholdte skattegrænse på 75 pct. skulle *forhøjes til 80 pct.*, sålænge lovene om væneskat og tillægsindkomstskat virker. Nærværende lovs § 2, stk. 1, er affattet i overensstemmelse hermed.

Lovforslaget mødte på rigsdagen tilslutning fra samtlige partier med undtagelse af retsforbundet og kommunisterne, der ikke ville stemme for lovforslaget, men dog heller ikke gik imod det.

Fra kommunistisk side stilledes såvel i folketinget som i landstinget et ændringsforslag, hvorefter de i lov nr. 149 af 10. april 1922 § 8, stk. 1—6, omhandlede *forsørgerfradrag* skulle forhøjes med 70 pct., hvilket støttedes af retsforbundet, men ikke af de øvrige partier, der fandt, at spørgsmålet om en ændring af fradragsreglerne burde tages op til løsning i en større sammenhæng. Efter at kommunisternes ændringsforslag var forkastet, vedtoges lovforslaget i uændret skikkelse uden modstemmer i begge ting.

12. Lov om en tillægsindkomstskat for personer for skatteåret 1951—52. (Forslag til lov om merindkomstskat til staten for personer for skatteåret 1951—52). (Finansminister *Thorkil Kristensen*). [A. sp. 3315. — C. sp. 143 og 149].

Fremsat i *folketinget* $7/_{11}$ (F. sp. 592). 1. beh. $10/_{11}$ (F. sp. 637 og 699). Partiernes ordførere: H. C. Hansen, Øllgaard, Jørgen Jørgensen (Ullerup), Bertel Dahlgaard, Viggo Starcke og Alfred Jensen. Henvist til samme udvalg som forslag til